

Ega mul kroonu jalad ole...

■ **Anni KULL**

Õpilaste seas on kuulda tihti nurinat, miks kooli koridorides ei leidu ühtegi istekohta. Oma istmikkude saaks küll toetada pinkidele, mis on puhveti juures, kuid nagu päevast päeva näha võime, on need alati kindlate õpilaste poolt hõivatud. Seetõttu on korrapidajad sunnitud pingsalt jälgima, et keegi põrandale ega aknalauale ei istuks, sest raudselt iga nädala alguses loetakse neile sõnad peale, et õpilaste koht pole põrandal. Eetikakohaselt on see muidugi õige, kuid kuhu siis õpilased istuda tohivad?

Viisin koolis läbi lühiküsitluse, et saada tõestust, kui paljud tegelikult pärast koolitundi istuda sooviksid. Selgus, et kümnest inimesest kaheksa tahaksid kindlasti vahetunnis nn jalgu puhata ning kõik küsitlused olid veendumusel, et pinkide puudumine on kahtlemata probleem. Uurisin ka, miks ei suudeta 10 - 20 minutit püsti seista ja selgus, et tahetakse järgmiseks tunniks korrata ning püstijalu ei ole seda mugav teha. Lisaks toodi veel asjaolu, et õpilased on harjunud

45 minutit istuma ja nii 7 õppetundi päevas. Seega on organism harjunud taolise olukorraga. Õpilase vaatevinklist oleks istumissoov täiesti põhjendatud, aga õpetajad ju seisavad tundide viisi klassi ees ega kipu väga toolile?!

Kui küsisin, kes peaks selle probleemiga tegelema, tuli välja, et kõige õigem oleks, kui lahendust hakkaksid otsima kas vald, õpetajad või majandusalahataja. Kahjuks ei pakkunud keegi välja õpilasi endid. Tegelikult olemegi ju ise need, kes halisevad, kuid kui on vaja midagi ära teha, siis loodame, et kõik teised jooksevad. Miks peaksid õpetajad tegelema pingiprobleemiga, kui nende ülesanne on hoopis õpilastele tarkusi jagada? Ja kuhu on kadunud õpilasomavalitsus? Koolinoortel ei ole kuhugi pöörduda ja probleem ei jõua iial kooli juhatuseni. Järjekordne probleem kerkis esile. Niisiis, õpilased, muutuge ometi kord aktiivseks ning hakake ise tegelema probleemidega, mis teid häirivad! Ainult teie ise saate enda heaolu koolis paremaks muuta!

ANDEKAS LAPS

7. märtsil toimus üleriigiline zontade päev Pärnu keskraamatukogus. Meie koolist oli viis õpilast sellele üritusele kutsutud. Kümnenat korda kuulutas Zonta Pärnu klubi välja projekti "Andekas laps" kümme stipendiaati. Meie koolist said stipendiaatideks: Anni Kull (12RL), Sten Kasela (12R), Kristjan Pahk (11R) ja Taivo Kovalevki (7B). Teist aastat korraldatud joonistusvõistluse teema oli "Mina aitasin ...". Auhinnalise III koha sai Epp-Loviisa Pärtel (2A).

10. märtsil oli meie gümnaasistide külaliseks noor kirjanik **Sass Henno**. Tema kaasahaarav ja pingevaba esinemine võlus saalisolijaid väga. Kirjanik heitis pilgu oma romaanide tagamaadele ja julgustas noorigi kirjatööle.

FOTO: erakogu

Andekas maletaja Sten Kasela

Tehnoloogiline peitusemäng

■ **Tanel VASSILJEV**

MIS ON GEOPEITUS?

Geopeituse puhul on tegemist globaalse peitusemänguga, kus kasutajad panevad maha aardeid ning otsivad neid. Aardeid saab peita sisuliselt igatüki ja igal ajal, kuid otsijate kohale meelitamiseks tuleb see aare ka logida. Logimise protsess toimub Internetis, kus kasutajad saavad vastava riigi veebilehele (Eestis www.geopeitus.ee) kirja panna antud aarde koordinaadid ning pisikesed kirjeldused. Piltide ja vihjete lisamine on juba valikuline. Aarde sisu ei ole muidugi kullakangid ega hõbedast kõrvarõngad, vaid nipsasjakesed, mida enamasti vaja ei lähe (näiteks kleeibised, rinnaäärmed jms). Seega on tegu puhtalt otsimise rõõmuga. Aardesse pannakse ka logiraamat, kuhu saab leidja kirja panna, mis kuupäeval ta aarde leidis, ning mida ta aardest võttis ning mida asemele pani. Hiljem logitakse leid ka Internetis. Koordinaatide määramiseks kasutatakse enamasti GPS-seadet, kuid on geopeituseid, kes Internetist välja printitud aerofoto abil aardeid edukalt leiavad.

AARDE PEITMINE

Olen ka ise juba mõnda aega tegelenud geopeitusega ning mul tuli mõte maha panna üks aare. Selleks, et asja huvitavamaks teha, valisin võimalikuks aardedüübiks mõistatusaarde. Nimeks sai ta Võitleja, kuna lõpp-punkt asub metsavendade mälestusmärgi juures. Aarde valmistamine võttis veidike kauem aega kui muidu, kuna valmistada tuleb kaks aaret. Esimene aare on sissejuhataja osa ning teine on aare ise (koos kõiksugu lisaga). Paar tundi autoga tiirutatud ja koordinaadid kirja pannud, võisin asuda tegutsema.

Esimesse aardesse panin ühe pataka printitud juhendeid koordinaatide ja

ülesannetega, kuidas õige aardeni jõuab. Esimene vihje: „Tunne liiklust!“. Esimesse punkti jõudmiseks tuleb leidjal minna teatud koordinaatide juurde, seal on näha kaks kivihihnikut ning selle hihniku keskpunkt, millel kasvavad kõrgemad puud, ongi asukohaks juhendite karbile. Põnevuse lisamiseks veeretasin sinna väiksemat sorti kivi peale, et kohe silma ei hakkaks.

GPS seadme ekraan meenutab kosmoselaeva juhtimispuhti, kuid on see-eest tunduvalt lihtsamini kasutatav.

Teine vihje: liiklusmärk „Asula“, maantee, ümberringi lagedad põllud ning kaks sügavat kraavi. Ülesanne oli leida viiekohaline number ehk indeks. Mida teeksid sellises olukorras sina? Õige vastus peitub loomulikult liiklusmärgis, mille tagaküljele on pandud pisike kleebis liiklusmärgi valmistaja-firma kohta. Kleebiselt saab välja lugeda selle firma postiindeksi, mis ongi selle punkti eesmärk. Kui indeksis olevad viis numbrit käes, saab juhendis antud valemiga välja arvutada järgmise punkti koordinaadid.

Kolmas vihje viib parkimisplatsile, mille äärest tuleb leida ühe asutuse lahtiolekuaeg ning paarkümmend meetrit eemal olevalt liiklusmärgilt tuleb välja lugeda kilomeetrid, mis jällegi juhendis antud valemist arvutades annavad järgmise punkti koordinaadid. Kui arvate, et see ongi kõik, siis eksite. Põnevamaks alles läheb. Järgmine punkt on mälestuskivi juures, kust tuleb välja lugeda teine number ehk aastaarv 1945. Kolm käes, edasi neljandasse!

Neljas sai puhtjuhuslikult aarde kõige raskemaks osaks. Nimelt vihjest lähtudes, tundes liiklust, tuleb tagasiteel arvestada kõiki numbraid, mis silma hakkavad. Teele jääb kaks kilomeetriposti numbritega 16 ja 17, kiirusepiirang 70, ning lisainfona märkide all 200m ja 50m. Järgmine ehk eelviimane punkt viib maja juurde, kus elektriposti küljes on segases järjestuses järgmise punkti koordinaadid. Õige järjestuse kätte saamiseks tuleb ümbruskonnast leida sarvik. Nimelt on ühe garaaži seinale kinnitatud Vanapagana kujutis. Pannes tähed N, G, P ja V õigesse järjestusse, ongi viimase punkti koordinaadid käes. Aarde leidmiseks tuleb minna antud koordinaatidele, arvutada välja numbrist 1945 õige kaugus ning mahalangenud puu alt võibki leida aarde.

Hetkel on teatavasti otsimas käidud seda üks kord ning kõige raskema osa juures jäi asi poolikuks. Loodan, et neil jätkub visadust uuesti proovimiseks ning otsijaid tuleb teisigi. Igal juhul, kes huvitatud asjast või antud aarde käekäigust, leiate selle ning palju muud geopeituseks tarvilikku www.geopeitus.ee või ametlikult ülemaailmselt lehelüljelt www.geocaching.com.

